

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΤΥΠΟΥ

Λουξεμβούργο, 14/9/2017

Απόφαση στην υπόθεση C-184/16, Ovidiu-Mihăiță Retrea κατά Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης*« Νομιμότητα αποφάσεως ανακλήσεως της βεβαιώσεως εγγραφής και δεύτερης αποφάσεως περί απομακρύνσεως από την εθνική επικράτεια »*

Ο.-Μ. Retrea, Ρουμάνος υπήκοος, καταδικάστηκε το 2011 από το Μονομελές Πλημμελειοδικείο Πειραιά σε ποινή φυλακίσεως οκτώ μηνών με τριετή αναστολή για το αδίκημα της κλοπής κατά συναυτουργία. Οι ελληνικές διοικητικές αρχές, αφενός, διέταξαν την επιστροφή του στη Ρουμανία για τον λόγο ότι αποτελούσε σοβαρή απειλή για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια και, αφετέρου, καταχώρισαν το όνομά του στον εθνικό κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών και στο σύστημα πληροφοριών Σένγκεν, έως τις 30 Οκτωβρίου 2018, γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα την απαγόρευση εισόδου του στην ελληνική επικράτεια έως την ημερομηνία αυτή.

Στον Ο.-Μ. Retrea κοινοποιήθηκε, στις 27 Οκτωβρίου 2011, πληροφοριακό δελτίο με το οποίο του γνωστοποιούνταν, σε γλώσσα που κατανοούσε, τα δικαιώματά του και τα ένδικα βοηθήματα τα οποία είχε στη διάθεσή του. Ο Ο.-Μ. Retrea υπέβαλε εγγράφως υπεύθυνη δήλωση περί παραιτήσεώς του από κάθε ένδικο βοήθημα και μέσο, επισημαίνοντας ότι επιθυμούσε να επιστρέψει στη Ρουμανία. Απομακρύνθηκε από την ελληνική επικράτεια προς το κράτος μέλος αυτό στις 5 Νοεμβρίου 2011.

Την 1η Σεπτεμβρίου 2013, ο Ο.-Μ. Retrea επέστρεψε στην Ελλάδα, όπου, στις 25 Σεπτεμβρίου 2013, υπέβαλε αίτηση για τη χορήγηση βεβαιώσεως εγγραφής του ως πολίτη της Ένωσης, η οποία του χορηγήθηκε αυθημερόν. Ωστόσο, η υπηρεσία αλλοδαπών της αστυνομίας, αφού ανακάλυψε ότι σε βάρος του Ο.-Μ. Retrea εξακολουθούσε να ισχύει απαγόρευση εισόδου στην εθνική επικράτεια, αποφάσισε, στις 14 Οκτωβρίου 2014, να ανακαλέσει τη βεβαίωση αυτή και να διατάξει την επιστροφή του στη Ρουμανία.

Ο Ο.-Μ. Retrea άσκησε διοικητική προσφυγή κατά της ως άνω αποφάσεως, με την οποία προέβαλε ότι όχι μόνον η απόφαση της 30ής Οκτωβρίου 2011 περί απομακρύνσεως δεν του είχε κοινοποιηθεί εγγράφως και σε γλώσσα που κατανοούσε, κατά παράβαση της οδηγίας 2004/38, αλλά και ότι εκείνος, εν πάση περιπτώσει, δεν αποτελούσε πλέον κίνδυνο για τη δημόσια τάξη και τη δημόσια ασφάλεια. Η προσφυγή αυτή απορρίφθηκε με απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2014, για τον λόγο ότι σε βάρος του Ο.-Μ. Retrea εξακολουθούσε να ισχύει μέτρο απαγορεύσεως εισόδου στην Ελλάδα.

Ο Ο.-Μ. Retrea άσκησε αίτηση ακυρώσεως της τελευταίας αυτής αποφάσεως και εκείνης της 14ης Οκτωβρίου 2014 ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (Ελλάδα).

Το Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης υπέβαλε στο Δικαστήριο προδικαστικά ερωτήματα. Στην υπόθεση αυτή, εκτός από την Ελλάδα και την Επιτροπή, παρατηρήσεις κατέθεσαν το Βέλγιο, η Δανία και το Ην. Βασίλειο.

Με τη σημερινή του απόφαση το Δικαστήριο αποφαίνεται ότι:

- 1) Η οδηγία 2004/38/ΕΚ, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, καθώς και η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης δεν αντιτίθενται στην εκ μέρους κράτους μέλους, αφενός μεν, ανάκληση βεβαιώσεως εγγραφής που κακώς είχε χορηγηθεί σε πολίτη της Ένωσης σε βάρος του οποίου εξακολουθούσε να ισχύει απόφαση απαγορεύσεως εισόδου στην εθνική επικράτεια, αφετέρου δε λήψη αποφάσεως περί απομακρύνσεως του πολίτη αυτού από το εν λόγω κράτος μέλος στηριζομένης αποκλειστικώς στη διαπίστωση ότι το μέτρο απαγορεύσεως εισόδου στην εθνική επικράτεια εξακολουθούσε να ισχύει.
- 2) Η οδηγία 2004/38 και η οδηγία 2008/115/ΕΚ, για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, δεν αντιτίθενται στο ενδεχόμενο απόφαση επιστροφής πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, να εκδίδεται από τις ίδιες αρχές και κατά την ίδια διαδικασία που ισχύει για απόφαση επιστροφής παρανόμως διαμένοντος υπηκόου τρίτης χώρας, εφόσον εφαρμόζονται τα μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας 2004/38 στην εθνική έννομη τάξη τα οποία είναι ευνοϊκότερα για τον εν λόγω πολίτη της Ένωσης.
- 3) Δεν αντιβαίνει στην αρχή της αποτελεσματικότητας νομολογιακή πρακτική μη επιτρέπουσα σε υπήκοο κράτους μέλους σε βάρος του οποίου έχει εκδοθεί απόφαση επιστροφής να προβάλει, προς στήριξη ενδίκου βοηθήματος κατά της αποφάσεως αυτής, έλλειψη νομιμότητας της αποφάσεως απαγορεύσεως εισόδου στην εθνική επικράτεια η οποία είχε εκδοθεί προγενέστερα σε βάρος του, εφόσον ο ενδιαφερόμενος είχε πράγματι τη δυνατότητα να προσβάλει εγκαίρως την τελευταία αυτή απόφαση.
- 4) Τα κράτη μέλη υποχρεούνται να λαμβάνουν κάθε πρόσφορο μέτρο προκειμένου ο ενδιαφερόμενος να κατανοήσει το περιεχόμενο και τις συνέπειες αποφάσεως η οποία εκδίδεται βάσει της οδηγίας 2004/38, πλην όμως δεν επιτάσσει να του κοινοποιείται η απόφαση αυτή σε γλώσσα την οποία κατανοεί ή θεωρείται ευλόγως ότι κατανοεί, μολονότι δεν είχε υποβάλει σχετικό αίτημα.